

Hulajnogą elektryczną w drodze

20 maja br. ustawą z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw wprowadzono do obrotu prawno przepis regulujący m.in. zasady poruszania się w ruchu publicznym na elektrycznej hulajnodze.

Hulajnoga elektryczna nie jest pieszym, ani rowerem ani pojazdem silnikowym

Ustawa z dnia z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (dalej: PoRD) zawiera definicję „pojazdu”, „pojazdu silnikowego”, „roweru” i „pieszego”. Od 20 maja br. ustawa ta definiuje też, czym jest „hulajnoga elektryczna” oraz „urządzenie transportu osobistego”.

Zgodnie z art. 2 pkt 31 przez pojazd rozumie się środek transportu przeznaczony do poruszania się po drodze oraz maszynę lub urządzenie do tego przystosowane, z wyjątkiem urządzenia wspomagającego ruch. Pojazdem silnikowym jest z kolei pojazd wyposażony w silnik, z wyjątkiem motoroweru, pojazdu szynowego, roweru, wózka rowerowego, hulajnogi elektrycznej, urządzenia transportu osobistego i wózka inwalidzkiego (art. 2 pkt 32 PoRD).

W związku z powyższym hulajnoga elektryczna jest pojazdem, ale nie silnikowym.

Stosownie do art. 2 pkt 47b PoRD hulajnoga elektryczna to pojazd napędzany elektrycznie, dwuosiowy, z kierownicą, bez siedzenia i pedałów, konstrukcyjnie przeznaczony do poruszania się wyłącznie przez kierującego znajdującego się na tym pojeździe. Urządzenie transportu osobistego to natomiast pojazd napędzany elektrycznie, z wyłączeniem hulajnogi elektrycznej, bez siedzenia i pedałów, konstrukcyjnie przeznaczony do poruszania się wyłącznie przez kierującego znajdującego się na tym pojeździe (art. 2 pkt 47c PoRD).

Jazda hulajnogą tylko z prędkością pieszego

W myśl art. 86a kodeksu wykroczeń (dalej: k.w.) karze grzywny albo karze nagany podlega ten, kto, kierując rowerem, hulajnogą elektryczną lub urządzeniem transportu osobistego albo poruszając się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch na chodniku lub drodze dla pieszych, nie porusza się z prędkością zbliżoną do prędkości pieszego lub nie ustępuje pierwszeństwa pieszemu.

Warto w tym miejscu nadmienić, że w myśl art. 20 ust. 6 pkt 4 PoRD prędkość dopuszczalna hulajnogi elektrycznej i urządzenia transportu osobistego wynosi 20 km/h.

Mandat za niebezpieczną jazdę wystawi też straż miejska

Od 31 sierpnia br. do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego na rowerzystów, użytkowników hulajnóg elektrycznych i urządzeń transportu osobistego, którzy nie poruszają się w sposób dozwolony prawem, są uprawnieni także strażnicy straży gminnej i miejskiej.

Jazda na hulajnodze elektrycznej pod wpływem alkoholu nie jest bezkarna

Na skutek majowych zmian jazda pod wpływem alkoholu na takiej hulajnodze stanowi już wykroczenie, o którym mowa w art. 87 k.w.

Karta rowerowa – na hulajnogę

Tylko dorośli nie potrzebują uprawnień, by jeździć na elektrycznej hulajnodze, czy urządzeniem transportu osobistego. Natomiast osoby do 18 roku życia, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, muszą wykazać się w tym celu odpowiednim dokumentem, tj.: kartą rowerową lub prawem jazdy kategorii AM, A1, B1 lub T.

źródło: ustawa z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw, ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń

Wybrane bieżące orzecznictwo

Obowiązek zapewnienia przez organy państwa godziwych warunków odbywania kary pozbawienia wolności:
„Prawo do godnego odbywania kary pozbawienia wolności zaliczono do katalogu dóbr osobistych podlegających ochronie, a działania naruszające te dobro mogą skutkować odpowiedzialnością Skarbu Państwa na podstawie art. 24 i 448 k.c.”

W przywołanej sprawie Sąd Apelacyjny wskazał, że brak stworzenia odpowiednich rozwiązań, gwarantujących godny pobyt niewidomemu tymczasowo aresztowanemu oznacza narażenie go na takie przebywanie w areszcie śledczym, które jest poniżającym traktowaniem. Taka zaś sytuacja uzasadnia zasądzenie na rzecz tymczasowo aresztowanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

wyr. SA w Krakowie z dnia 18 maja 2021 r., I ACa 779/19

Opracowanie: Ewa Koper – adwokat

Treść publikacji nie jest formą doradztwa prawnego.

